

[Justitsministeren]

på ethvert spørgsmål af generel og principiel karakter.

Jeg finder heller ikke anledning til at gå ind i en besvarelse af spørgsmål, der vedrører generelle Christianiaproblemer, men ikke Christianias kriminalitet og altså ikke det ressortområde, jeg som justitsminister er ansvarlig for.

Lad mig igen understrege over for ordføreren for forespørgerne, hr. Honoré, at politiet ikke er i besiddelse af eksakte taloplysninger til belysning af omfanget af den kriminalitet, som har tilknytning til Christiania. Men lad mig samtidig fremhæve, at det ikke er ensbetydende med, at politiet ikke nøje følger udviklingen på området. Det er netop disse oplysninger, tre af hovedstadsområdets politichefer har sammenfattet således, at kriminaliteten ikke er steget i området i de seneste år.

Hr. Honorés udtalelser om, at Christiania skulle være Danmarks største hælcentral og Nordens narkocentrum, var, så vidt jeg da kunne høre, ikke dokumenteret med egentlige taloplysninger. Jeg tror, udtalelserne må stå helt for hr. Honorés egen regning.

Hr. Honoré efterlyste nogle oplysninger om, hvor mange der bor på området. Det svinger naturligvis fra tid til anden, men jeg kan da oplyse, at beboerantallet ved udgangen af 1977 var på godt 700, hvoraf ca. 230 var udlændinge. Jeg behøver vel næppe i den forbindelse at understrege, at politiet naturligvis også følger denne sidstnævnte gruppe.

Til fru Mette Madsen vil jeg gerne sige, at jeg naturligvis er enig i, at alvorligere overtrædelser af lovgivningen må forfølges af det offentlige. Jeg er også enig i, at offentlige myndigheders, herunder politiets, laden stå til over for lovovertrædelser ville kunne medføre en krænkelse af den almindelige retsbevidsthed; men jeg er ikke enig i, at f. eks. politiet lader stå til. Som jeg også nævnte i mit første indlæg, følger politiet løbende kriminalitetsudviklingen også i Christiania, og der bliver og vil fra politiets side blive sat ind med nødvendige midler til bekæmpelse af ulovlighederne.

Jeg har svaret på de enkeltspørgsmål af mere generel karakter, som fru Mette Madsen kom ind på. Mange af dem er allerede til behandling her i folketinget, og nogle af dem kommer det utvivlsomt snart.

Men jeg vil godt gøre en undtagelse og sige et par ord om et af de hovedemner, fru Mette Madsen tog op, nemlig hurtig retsforfølgning i alvorlige straffesager. Lad mig gøre det kort ved at sige, at det lovmæssige grundlag for at forfølge sagerne med den nødvendige hurtighed eksisterer. Men lad mig også understrege, at forfølgningen da måske på en for de tiltalte fair måde. Vi må ikke i ly af en eventuel hetzstemning forsøge at få gennemført straffe, som ikke i øvrigt harmonerer med dansk retstradition.

Hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Palle Simonsen kom fra hver sit udgangspunkt bl.a. til det resultat, at der var behov for et bedre materiale, specielt om Christiania. Det skal jeg ikke bestride. Hvad jeg har sagt, er, at for politiets fordeling af sit mandskab og sine ressourcer er det nødvendige en statistisk byggede på politikredse. Den har vi. Vi har svært ved at kunne magte med den styrke, vi har, nye opgaver, uden at det går ud over eksisterende, som alle er interesseret i at vi søger at tage os af.

Hvis man måtte mene, at politiet skal forstærkes i kraft af nye bevillinger til specielt denne opgave, må det være min opfattelse, at opgaven må gøres mere generel. Vi kan ikke påtage os alene at interessere os for, hvordan kriminaliteten er inden for et enkelt begrænset område inden for en enkelt politikreds. Jeg forstod heller ikke hr. Bernhard Baunsgaard sådan, men jeg forstod måske delvis hr. Palle Simonsen sådan. Skal vi skabe bedre materiale, som vi ikke har brug for af hensyn til ressourcefordelingen, men som man måtte ønske derudover, kræver det, enten at vi forsømmer nogle opgaver – og så vil jeg gerne have at vide, hvad det skulle være for nogle – eller at vi kan få nogle større bevillinger specielt til den opgave, og så må den opgave gøres generel og omfatte adskillige områder og helst for mig at se enkeltområder inden for hver enkelt politikreds for at skabe et rimeligt sammenligningsgrundlag.

Fru Ebba Strange spurgte mig, om politiet vil være parat til at hjælpe Christianias beboere med narkotikabekæmpelsen. Jeg vil gerne understrege, at min appel om samarbejde gjaldt et samarbejde, sådan som jeg forstår det, dvs. et gensidigt samarbejde. Jeg mener ikke, at man kan tale om at bede Christianias enkelte beboere om at samarbejde med politiet, uden at der i det ligger et tilsagn fra